

Molí del Macià / Molí del Foix

Santa Margarida i els Monjos

Ubicació

Comarca: Alt Penedès
Lloc/Adreça: Els Monjos. c/Farigola nº 2-8

Coordenades:

Latitud: 41.32042
Longitud: 1.66126
UTM Est (X): 387956
UTM Nord (Y): 4575192

Classificació

Número de fitxa: 08251-47
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia: Edifici
Estil / època: Medieval Romànic Gòtic Contemporani Popular
Segle: XII-XIII
Estat de conservació: Bo
Notes de conservació: Ha estat modificat diverses vegades: s.XIII, 1829, finals s. XIX, anys 30 del s. XX, 1999.
Protecció: Física
Observacions protecció: tanques i alarma electrònica.
Número inventari: si, IPA 15895
Generalitat:
Accés: Obert
Ús actual: Científic
Titularitat: Pública
Titular: Ajuntament de Santa Margarida i els Monjos.
Autor de la fitxa: Tríade scp
Data de registre de la fitxa: dt., 10/09/2002 - 02:00

Descripció

Edifici que fou construït com a molí fariner. El cos principal és de planta quadrangular. Consta de dues plantes i soterrani. A la part occidental exterior es poden observar part de les rescloses i la bassa on s'acumulava l'aigua per a impulsar el molí. A l'interior es

conserven els arcs diafragma que suporten el sistema de bigues. A la planta baixa és on hi hauria la sala de moles, de planta rectangular de 16 x 5,7 metres, amb volta gòtica construïda en dos tipus de material diferents: la part oriental amb carreus exquadrats (medievals) i la part occidental amb volta de canó pla de (finals del s.XIX). A la planta baixa, comunicant amb el soterrani hi ha una sèrie de forats que formaven part dels mecanismes de funcionament del molí, actualment es poden observar perquè hi ha un vidre que permet passar pel damunt i poder veure'ls a la vegada. Les façanes no són simètriques i estan fetes de mamposteria, excepte a la part soterrània que es pot observar a la cara sud del cos principal, amb les cantoneres de carreus de pedra calcària enquadrat. A la coberta hi ha coronaments de merlets de maó i a la façana lateral dos portals emmarcats en pedra amb arc de mig punt rebaixat. Les façanes d'un cos adossat utilitzen revestiments de fusta.

Història

Tot i la possibilitat de que l'origen del molí pugui ser del segle X, la primera constància clara al registre arqueològic és del segle XIII, quan estaria format per un cos de planta baixa i una bassa a la part posterior una mica més elevada. Dins el mateix segle es remodelà i es va fer una terrassa sobre la volta gòtica i una torre quadrangular. Al 1829 s'edifiquen nous cossos a l'edifici. S'afegeix un nou espai adossat a la torre i per sobre de la sala de moles per a col·locar el mecanisme de roda vertical. A finals del s. XIX s'instal·la una farinera amb un canvi tecnològic. La volta gòtica es foradà per passar les canalitzacions per on passava el gra i la farina. En aquesta època s'anomena el Molí d'en Macià. Cap als anys 30 del segle XX es transformà en habitatge. Segons el registre de la propietat de 1941 es coneix com la casa Gran, possiblement un annex de la mateixa. A meitat del segle XX, l'edifici deixa d'estar habitat i passa a ser un magatzem vinícola. Es tancaren les escales que anaven al primer pis, es feren canals per al vi al mur est tot afectant als arcs medievals. Al 1999 l'Escola Taller municipal practica una remodelació i rehabilitació per a convertir el Molí en un espai d'equipament municipal i els seus voltants en jardí botànic.

Bibliografia

MAURI, A i SOLER, M. (1999) 'El molí medieval de Sta Margarida i els Monjos. Estudi històric i arqueològic.' SGP. PALAU RAFECAS, SALVADOR (1990). Fitxa de l'Inventari de Patrimoni Arquitectònic de la Generalitat de Catalunya. PALAU, Salvador "el Galo" (1990) 'Inventari de molins fariners al riu Foix.' dins Miscel·lània Penedesenca XII 1988, pp.255 - 286, IEP. Sant Sadurní d'Anoia. SOLER, M. I REDONDO, S. (2000) 'Memòria dels treballs d'investigació arqueològica al Molí dels Monjos. Santa Margarida i els Monjos, Alt Penedès' Gelida.

